

Nr 6.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 2 kap. 10 § förordningen den 18 juni 1937 (nr 436) angående försäljning av rusdrycker, m. m.

I en den 21 december 1949 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 5, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen följande förslag till

1) förordning om ändrad lydelse av 2 kap. 10 § förordningen den 18 juni 1937 (nr 436) angående försäljning av rusdrycker, samt

2) förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 1 juni 1923 (nr 141) angående förbud mot införsel till och försäljning inom riket av exportöl.

I propositionen föreslås, att nu gällande bestämmelser om rätt till transitering av rusdrycker och exportöl — vilka bestämmelser innebära att transitering må ske endast till utrikes ort med bantåg samt, i viss omfattning, med luftfartyg — utsträckas att avse rätt till transitering till utrikes ort eller mellan inrikes orter med bantåg eller med luftfartyg i linjefart.

De ovannämnda under 1) och 2) upptagna författningsförslagen äro av följande lydelse:

1) F ö r s l a g

till

förordning om ändrad lydelse av 2 kap. 10 § förordningen den 18 juni 1937 (nr 436) angående försäljning av rusdrycker.

Härigenom förordnas, *dels* att 2 kap. 10 § 2 mom. förordningen den 18 juni 1937 angående försäljning av rusdrycker skall upphöra att gälla *dels* ock att 2 kap. 10 § 4 mom. f) samma förordning¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Nuvarande lydelse:

Föreslagen lydelse:

10 §.

4 mom. Utan hinder av vad i denna paragraf stadgas må

¹ Senaste lydelse av 2 kap. 10 § 4 mom. se 1948:140.

f) sändningar av rusdrycker med bantåg forslas genom riket till utrikes ort, när de åtföljas av järnvägsfraktbrev, som utställts i enlighet med internationella fördraget om godsbefordran å järnväg. f) rusdrycker transiteras med bantåg eller med luftfartyg i linjefart.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1950.

2) Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 1 juni 1923 (nr 141) angående förbud mot införsel till och försäljning inom riket av exportöl.

Härigenom förordnas, att till 3 § förordningen den 1 juni 1923 angående förbud mot införsel till och försäljning inom riket av exportöl¹ skall fogas ett nytt moment, betecknat 5., av nedan angivna lydelse.

3 §.

5. Exportöl må transiteras med bantåg eller med luftfartyg i linjefart.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1950.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

I 144 § tredje stycket tullstadgan föreskrives att gods, som införts till Sveriges tullområde, må utan föregående förtullning eller uppläggning å tullager försändas till annan ort inom tullområdet eller till ort utom nämnda område (*transitering*).

Enligt 1 § andra stycket förordningen den 16 maj 1924 (nr 119) angående transitering av införselförbjudna varor m. m. (jfr SFS 1935: 252) gäller förbud mot transitering av alkoholhaltiga varor, som kunna användas såsom berusningsmedel. I tredje stycket i samma paragraf föreskrives emellertid, att vad i paragrafen är stadgat icke skall äga tillämpning, där annat följer av bestämmelse i den författning, genom vilken införselförbudet meddelats, eller särskild av Konungen meddelad föreskrift.

Från förbudet att transitera alkoholhaltiga varor ha, såvitt nu är av intresse, följande undantag medgivits:

1) Enligt 2 kap. 10 § 4 mom. f) rusdrycksförsäljningsförordningen den 18 juni 1937 (nr 436) må sändningar av rusdrycker med bantåg forslas

¹ Senaste lydelse av 3 § se 1948:141.

genom riket till utrikes ort, när de åtföljas av järnvägsfraktbrev, som utställts i enlighet med internationella fördraget om godsbefordran å järnväg. Genom kungl. brev till generaltullstyrelsen den 11 november 1938 har denna transiteringsrätt utvidgats att omfatta jämväl sändningar av exportöl och andra i nyssnämnda författningsrum icke avsedda alkoholhaltiga varor, vilka kunna användas såsom berusningsmedel.

2) Genom resolution den 6 maj 1932 har Kungl. Maj:t medgivit, att spritdrycker och andra alkoholhaltiga varor, vilka kunna användas såsom berusningsmedel, finge tills vidare, då de med flygplan ankomme till Malmö för vidare försändning till Finland eller Norge, efter behörig, av Aktiebolaget Aerotransport hos tullanstalten i Malmö gjord anmälan vidarebefordras genom Sverige till destinationsorten.

I en den 9 september 1948 dagtecknad skrift, som inkommit till finansdepartementet, har *Aktiebolaget Aerotransport* anført, att starka skäl talade för att bestämmelserna i rusdrycksförsäljningsförordningen angående transitering av rusdrycker med bantåg utsträcktes att äga tillämpning jämväl beträffande sändningar av rusdrycker med luftfartyg. Därest dylik frakt med luftfartyg anlände till svensk flygplats för transitering genom landet, måste transporten ske med bantåg, vilket förutom onödig tidsförlust visat sig vålla andra olägenheter. Bolaget hemställde därför om sådana åtgärder att nyssnämnda bestämmelser gjordes tillämpliga även beträffande sändningar av rusdrycker med luftfartyg.

Över denna framställning har, efter remiss, utlåtande avgivits av kontrollstyrelsen den 10 mars 1949. Vid utlåtandet ha fogats *dels* ett av generaltullstyrelsens kanslibyrå avgivet utlåtande i ärendet *dels ock* till kanslibyrån inkomna yttranden från tulldirektionerna i Stockholm, Göteborg och Malmö, järnvägs- och flygtullavdelningarna i Stockholm, sjö- och flygtullavdelningarna i Malmö samt tullkamrarna i Hälsingborg, Trelleborg, Mon, Charlottenberg och Haparanda.

Beträffande innehållet i de avgivna utlåtandena och yttrandena tillåter sig utskottet hänvisa till statsrådsprotokollet (s. 4—6).

Departementschefen har i propositionen anført, att frågan om ändrade bestämmelser rörande transitering av rusdrycker icke i egentlig mening hade samband med spörsmålet om utformningen av den svenska nykterhetslagstiftningen. Frågan borde i stället närmast betraktas såsom ett spörsmål angående förenkling och rationalisering av förekommande transporter av rusdrycker. Vid sådant förhållande torde frågan kunna upptagas till prövning utan avvaktan på resultatet av den utredning angående nykterhetslagstiftningens framtida innehåll och utformning, som för närvarande påginge inom 1944 års nykterhetskommitté. Med hänsyn till den reguljära lufttrafikens utveckling under senare år syntes det rimligt, att rätten till transitering till utrikes ort av rusdrycker utsträcktes att gälla — förutom transporter å bantåg — jämväl transporter å luftfartyg i linjefart. Vad an-

ginge förslaget att utvidga transiteringsrätten till att omfatta jämväl transitering mellan inrikes orter med bantåg och luftfartyg torde en dylik utvidgning vara erforderlig för att möjliggöra den önskvärda förenklingen av transportförhållandena. I anledning därav och då genomförandet av förslaget icke kunde medföra några olägenheter ur nykterhetssynpunkt, tillstyrkte departementschefen jämväl denna utvidgning av transiteringsrätten. Vad anginge rätten till transitering av exportöl gällde för närvarande enligt Kungl. Maj:ts brev till generaltullstyrelsen den 11 november 1938, att sändningar av exportöl finge tills vidare med bantåg forslas genom riket till utrikes ort, när de åtföljdes av internationell järnvägsfraktsedel. Vidare kunde anmärkas, att den förut omnämnda resolutionen den 6 maj 1932 ägde tillämpning jämväl vid transitering av exportöl. Kontrollstyrelsen hade förordat att rätten till transitering av exportöl skulle utvidgas att erhålla samma omfattning som rätten till transitering av rusdrycker. Då ej heller i detta hänseende några olägenheter torde uppkomma av förslagets genomförande, tillstyrkte departementschefen detsamma. Slutligen hade kontrollstyrelsen anfört, att bestämmelsen i 2 kap. 10 § 2 mom. rusdrycksförsäljningsförordningen om förande och insändande till kontrollstyrelsen av förteckning över till förtullning anmälda rusdrycker numera vore obehörlig och därför kunde utgå ur förordningen. Med anledning därav föreslog departementschefen att bestämmelsen i fråga upphävdes.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 5, antaga de vid propositionen fogade förslagen till

1) förordning om ändrad lydelse av 2 kap. 10 § förordningen den 18 juni 1937 (nr 436) angående försäljning av rusdrycker, samt

2) förordning om ändrad lydelse av 3 § förordningen den 1 juni 1923 (nr 141) angående förbud mot införsel till och försäljning inom riket av exportöl.

Stockholm den 2 februari 1950.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Elon Andersson, Wahlmark, Sjödahl, Gustaf Elofsson, Heüman, Franzon, Niklasson, Falk och Aaby-Ericsson samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Björklund, Sandberg, Jonsson i Skedsbygd, Orgård, Kristensson i Osby, Sundström, Hagberg i Malmö, Nilsson i Kristinehamn och Persson i Svensköp.